

як керованої систем. Управлінська діяльність керуючої системи спрямована формування податкових надходжень до бюджетів різних рівнів і державних цільових фондів, що забезпечує реалізацію функцій податків у порядку, передбаченому законодавством.

Отже, питання належної організації системи адміністрування податків в Україні є актуальним і потребує глибокого дослідження. При цьому, слід залучати й історичний досвід, який може послужити багатим матеріалом для науково-абстрактного конструювання методики організації системи адміністрування податків.

Список використаних джерел:

1. Розумні й освічені про оподаткування. URL: <http://www.sta.lviv.ua/index.php?id=62>.
2. Озеров И.Х. Основы финансовой науки. Вып.1. М.: Типография Т-ва И.Д. Сытина, 1917. – 645 с.
3. Онисько С. Податкова система : підручник / С.М. Онисько, І.М. Тофан, О.В. Грицина // за заг. ред. С.М. Онисько. Львів: «Новий світ – 2000», 2004. 310 с.
4. Податковий кодекс України № 2755-VI від 2 грудня 2010 року. Все про бухгалтерський облік. 2012. №17-18.
5. Паславська Р. Організаційно-теоретичні засади адміністрування податків // Становлення економіки України у післякризовий період: ризики та проблеми розвитку : колективна монографія / за ред. О.О. Непочатенко. Ч.1. Умань: Видавець «Сочінський», 2012. С. 242-247.
6. Налоговое администрирование и налоговый контроль URL: <http://www.grandars.ru/student/nalogi/nalogovoe-administrirovanie.html>

Парайл Віра Миколаївна

Головний державний інспектор митного поста
«Славути» Хмельницької митниці ДФС
parail.vira@gmail.com

СВІТОВИЙ ДОСВІД ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МИТНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПРАКТИЦІ

Забезпечення захисту економічних інтересів України, справляння митних платежів, контроль правильності обчислення, своєчасності та повноти їх сплати, застосування заходів щодо їх примусового стягнення у

межах повноважень є одними із першочергових завдань, покладених на органи державної фіскальної служби України.

На сьогодні основними митними платежами, які справляються під час переміщення або у зв'язку з переміщенням товарів через митний кордон України до державного бюджету країни є акцизний збір, податок на додану вартість та ввізне (імпортне) мито, що класифікуються як непрямі податки [1].

В Україні за рахунок непрямих податків формується близько 45% доходів бюджету. Непрямі податки включають у ціну товарів, що реалізуються, робіт, що виконуються, послуг, що надаються. Отже, ці податки є ціноутворюючими елементами і можуть суттєво впливати на загальний рівень цін.

В різних країнах ЄС діють різні розміри митних ставок та розміри податків. Й українські компанії, що виходить на ринок Євросоюзу в рамках Угоди про асоціацію, цілком можуть скористатися цією обставиною в власних інтересах. При імпорті до тієї чи іншої країни ЄС, за допомогою митного режиму транзиту у експортерів із України є можливість вибору держави розмитнення, та, як наслідок, держави, в якій сплачується ПДВ. Враховуючи цю обставину, для держав ЄС створюється ініціатива для конкуренції між собою для заохочення імпорту через свою територію.

У ЄС існує спільна територія для цілей ПДВ, де імпортованими вважаються операції при ввезенні на територію ЄС, а експортованими вважаються операції з вивозу за межі ЄС. Операції всередині ЄС при цьому оподатковуються уже за іншими правилами, без застосування понять імпорту та експорту. Коли платники імпортують товари, імпортери повинні оплатити ПДВ митним органам при ввезенні товару на момент, коли митні збори підлягають оплаті, а товари переходять у режим вільного обігу. Проте, митні органи можуть дозволити регулярним імпортерам відкласти сплату імпортних мит і ПДВ до наступного місяця. Втім, така відстрочка в системі зазвичай призводить до того, що імпортер повинен надати гарантії на мито і ПДВ, які потрібно було оплатити в попередньому місяці. Однак, що стосується ПДВ з імпорту, окремо від митних платежів, держави ЄС також мають можливість застосовувати відтермінування сплати ПДВ.

Згідно з режимом відтермінування, імпортери товарів не платять «ввізний» ПДВ митним органам, але повинні заявити про сплату їх імпортного ПДВ у звичайній декларації з ПДВ за наступний звітний

період, та при нормальних обставинах, такі імпортери можуть віднести оплату за такі товари до податкового кредиту, таким чином повністю нейтралізувавши будь-який грошовий відтік обігових коштів.

Недоліком режиму відтермінування є те, що він може призвести до шахрайства, тобто так званих зниклих трейдерів («каруселей»), оскільки, хоча імпортер і юридично зобов'язаний звітувати про оплату ПДВ на імпорт у декларації з ПДВ, податковим (або митним) органам важко вчасно перевірити, чи імпортер насправді виконує дане зобов'язання. Загалом податкові органи повинні бути поінформовані про партії товарів, які митні органи пустили у вільний обіг без стягування ПДВ на підставі режиму відтермінування.

На сьогодні Кіпр, Фінляндія, Франція, Німеччина, Ірландія, Італія, Словацька Республіка, Словенія, Іспанія, Швеція та Сполучене Королівство не дозволяють використовувати режим відтермінування. В інших 17 державах ЄС впровадили цей механізм у тій чи іншій формі. Режим відтермінування при цьому поступово завойовує землі ЄС. В 2013 році, Бельгія пом'якшила умови на отримання ліцензії для режиму відтермінування, а Литва і Греція продовжили його дію. Болгарія пом'якшила умови режиму відтермінування в 2014 році. У Швеції, ця система обліку застосовується з 1 січня 2015 року, у Словаччині з 2017 року. Передбачений цей механізм і в Хорватії. Серед держав ЄС, які застосовують режим відтермінування, умови та вимоги щодо використання механізму істотно розрізняються. Люксембург, Данія й Чехія застосовують його за найбільш простими правилами: механізм діє автоматично, без будь-яких подальших обмежень для всіх імпортерів, які є зареєстрованими платниками ПДВ (не обов'язково проживають) в цих державах ЄС. В Нідерландах, навпаки, режим відтермінування зводиться до оподаткування осіб, які проживають або мають постійне житло в країні або, якщо вони не проживають там, то вони повинні, принаймні, мати представника з ПДВ в Нідерландах. Найжорсткіші правила для застосування режиму відтермінування у Болгарії, Греції та Румунії.

Більшість держав ЄС дозволяють використовувати режим відтермінування на підставі ліцензії, яка має перевагу в тому, що, в разі її недотримання чи порушення, податкові органи можуть відкликати концесію. Така ліцензія на ввезення будь-яких товарів не потрібна в Чеській Республіці, Данії та Люксембурзі. В Нідерландах ліцензія не потрібна для ввезення певних видів сировини[2].

Польща використовує механізм режиму відтермінування в рамках спеціальної процедури спрямованої на запобігання зловживань і шахрайства. Для того, щоб застосувати такий режим, платники податків повинні повідомити у письмовій формі митні та податкові органи про свій намір погасити податкові зобов'язання у відповідності з цим механізмом, а також вони повинні подати в митні органи протягом чотирьох місяців з моменту ввезення документи, що засвідчують сплату ПДВ по імпорту шляхом їх періодичної сплати. Неподання документів призведе до втрати платником податку права на використання режим відтермінування. Недотримання вище зазначених термінів призведе до обкладання податком особи і виключення з обліку терміном на 36 місяців. За таких обставин платник податку також повинен сплатити митним органам суму ПДВ до сплати з попереднього імпорту.

Незважаючи на недоліки даного режиму оподаткування для держав ЄС, вони все частіше заохочують імпортерів застосовуючи режим відтермінування. Звичайно, питання пов'язані із часом сплати ПДВ при імпорті не є визначальними для визначення держави для імпорту товарів на територію ЄС, однак за рівних умов, така можливість створює значні плюси для українського бізнесу, що ціле направлено прямує у європейське співтовариство.

Список використаних джерел:

1. Митний кодекс України: Закон України від 13.03.2012 №4495-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4495-17>.
2. Директива Ради від 26.11.2006 №2006/112/ЄС про спільну систему податку на додану вартість. URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_928.

Пашинюк Ірина Василівна
Землевпорядник Берестечківської міської ради
irinapash82@gmail.com

ШЛЯХИ ЗМІЦНЕННЯ ФІНАНСОВОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СВІТЛІ БЮДЖЕТНОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Механізм трансфертного фінансування є одним із інструментів, який найбільш широко використовується у вітчизняній практиці з метою подолання регіональних диспропорцій, підтримки ресурсного